

گزارشی از نمایشگاه‌های سیار برگزار شده اداره کل خدمات آرشیوی (گروه ارتباطات آرشیوی) زمستان ۱۳۹۸

فریبا امیری^۱ و حمیده بختیاری^۲

معرفی اسناد با موضوعات مختلف یکی از مسئولیت‌های مهم آرشیو ملی برای افزایش آگاهی تاریخی جامعه است. در همین راستا معاونت اسناد سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، به مناسبت‌های مختلف نمایشگاه اسنادی به صورت سیار در مراکز تحتپوشش و مراکز علمی پژوهشی برگزار می‌کند. گزارش حاضر، اسناد معرفی شده در نمایشگاه‌های زمستان ۱۳۹۸ را معرفی می‌کند.

۱- نمایشگاه اسناد امیرکبیر

میرزا محمد تقی خان فراهانی معروف به امیرکبیر در هزاوه فراهان از توابع اراک متولد شد. پدرش آشپز میرزا عیسی قائم‌مقام بود و هوش و ذکاآوت وی مورد توجه قائم‌مقام بزرگ واقع شد و به دستگاه اداری او راه یافت. بعدها به دلیل لیاقتی که از خود نشان داد به خدمت وی‌عهد درآمد و پس از مرگ محمد شاه مقدمات به سلطنت نشستن شاه جوان را فراهم کرد و به سمت

صدراعظمی مفتخر شد. نخستین صدراعظم ناصرالدین شاه پس از آن اصلاحات سیاسی، نظامی، مالی و فرهنگی خود را آغاز کرد. وی تلاش بسیار کرد تا مانع دخالت بیگانگان در امور داخلی کشور شود. این اقدامات وی به مزاق درباریان و عوامل خارجی خوش نیامد و دیسیسه‌ها برای برکناری و تبعید وی را آغاز شد. بدخواهان نگران از تغییر تصمیم شاه فرمان قتل وی را گرفته و او را در ۲۰ دی ۱۲۳۰ ش. و در حمام فین کاشان به قتل رساندند. به همین مناسبت

امیرکبیر کشته شد. این اتفاق باعث شد که اسناد مربوط به این ماجرا در مراکز اسناد دانشگاه اسناد مرتبط با وی برای نمایش در مراکز استانی و کتابخانه مرکزی، مرکز اسناد دانشگاه

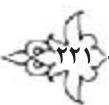

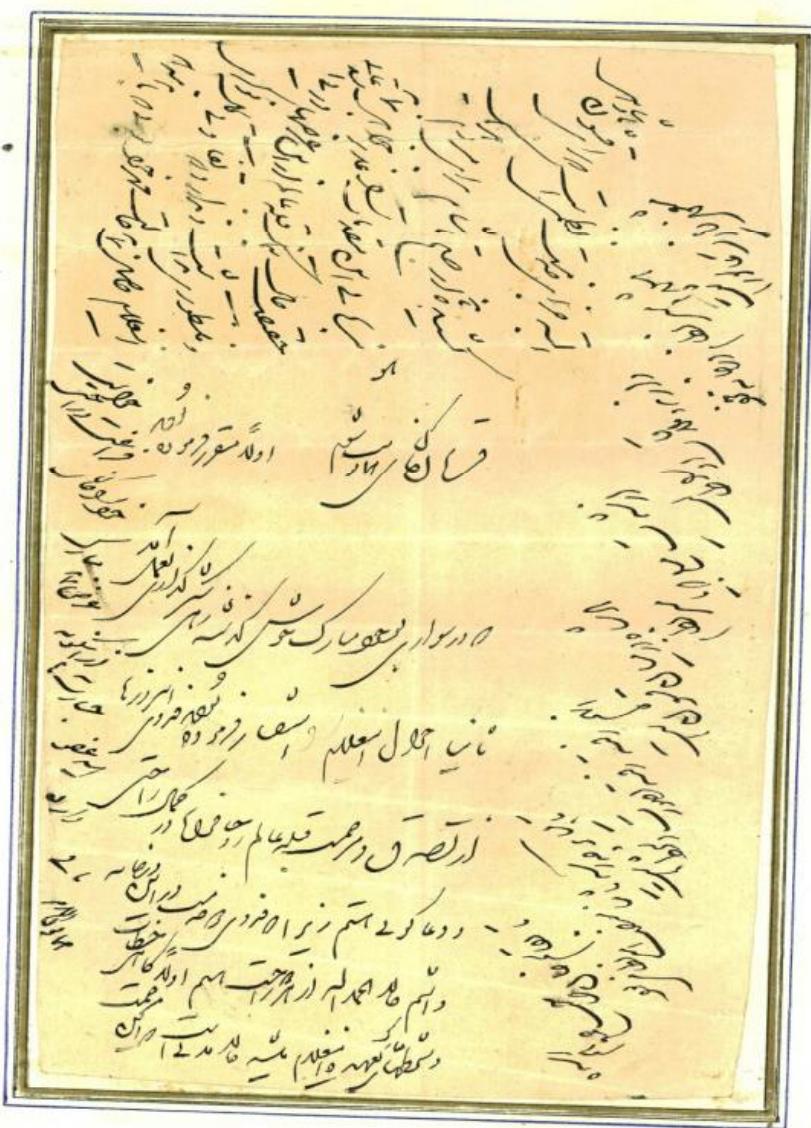
شهید بهشتی (۲۰ عنوان و معرفی ۲۰ برگ)، ۱۲ نمایندگی سازمان اسناد و کتابخانه ملی (۲۱ عنوان و معرفی ۲۶ برگ) در گروه ارتباطات آرشیوی تهیه و تدوین شد. بازه زمانی بیشتر اسناد نمایش داده شده مربوط به دوره حضور وی در دربار ناصری و پس از آن و همچنین مکاتبات اداری اوست.

اسناد نمایشگاه عبارتند از: دستخط ناصرالدین‌شاه در مورد پیداکردن عرایض مرحوم میرزا تقی‌خان امیرکبیر نزد معیرالممالک و دستور جمع‌آوری بقیه نوشتگات به منظور مجلد کردن آن‌ها؛ دستخط امیرنظام به ناصرالدین‌شاه، در خصوص تسلیم در برابر اراده و حکم خداوند و اشاره به ابلاغ دستورات شاه و ارسال عرایض وی توسط آجودان‌باشی؛ دستخط امیرنظام به شاه در خصوص محروم شدن وی از انجام دو خدمت دیوانی و اشاره به خانه‌نشینی خود؛ دستخط امیرنظام به ناصرالدین‌شاه در مورد مذکوره با طامسن؛ دعوت از شیخ عبدالحسین جهت گرفتن استخاره و انتخاب نام برای شاهزاده تازه‌متولد شده؛ برگاری آتش‌بازی در دیوانخانه و بی‌اطلاعی از تصمیم شاه جهت حضور در مراسم؛ دستخط امیرنظام به ناصرالدین‌شاه در خصوص احوالپرسی و ارسال نوشتگات فارس؛ صورت قراولان خانه میرزا تقی‌خان؛ نامه حشمت‌الدوله به ناصرالدین‌شاه در مورد اجرای فرمان مربوط به مراقبت و محافظت از بازماندگان امیرنظام و ممانعت از تعدی اشخاص نسبت به املاک آنان؛ رونوشت مصالحه‌نامه منعقده فیما بین میرزا احمد جهانشاهی با میرزا تقی‌خان امیرنظام در خصوص مصالحه قریه مرشد علیا و سفلی واقع در محل خلخال و استشهاد اشخاص در این خصوص، ۱۷ شعبان ۱۲۵۳ ق. / ۲۵ آبان ۱۲۱۶ ش.؛ فروش و اجاره یک دانگ و نیم از قریه جیقه و مزرعه واقع در محل بدستان در سال ۱۲۵۳ ق. و انتقال آن به میرزا محمد تقی وزیرنظام، ۱۲ رمضان ۱۲۵۴ ق. / ۸ آذر ۱۲۱۷ ش.؛ اقرار صریح و اعتراف صحیح شرعی میرزا محمد تقی خان وزیرنظام در خصوص انتقال مالکیت قریه جیقه واقع در بدستان دارالسلطنه تبریز به میرزا احمد فرزند خود، ۸ جمادی‌الاول ۱۲۵۸ ق. / ۲۶ خرداد ۱۲۲۱ ش.؛ اقرار صریح و اعتراف صریح شرعی در خصوص مالکیت میرزا محمد تقی خان وزیرنظام نسبت به تمامی شش‌دانگ قریه سفید‌کمر با باغ واقع در آن مشهور به باغ وزیر واقع در محل ارونق و تمامی شش‌دانگ قریه کوروان و قریه گلتپه واقع در محل دیزجرو، ۵ ذی‌قده ۱۲۵۸ ق. / ۱۶ آذر ۱۲۲۱ ش.؛ رونوشت اقرارنامه آقا علی‌اکبر تاجر در خصوص مالکیت میرزا محمد تقی خان وزیرنظام عساکر منصوره نسبت به روستاهای واقع در محل ارونق و دیزجرو، ۱۷ ذی‌قده ۱۲۵۸ ق. / ۱۲۲۱ ش.؛ رونوشت صورت حساب مالی آقا علی‌اکبر تاجر با وزیرنظام و استشهاد اشخاص در حاشیه سند، ۲۹ ذی‌قده ۱۲۵۸ ق. / ۱۱ دی ۱۲۲۱ ش.؛ مبایعه‌نامه فروش سه چارک از قریه جیقه و مزرعه حاجی حسین خان واقع در محل بدستان به میرزا تقی‌خان وزیرنظام، ۲۵ محرم ۱۲۶۱ ق. / ۱۳

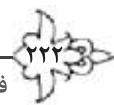

بهمن ۱۲۲۳ش؛ رقم میرزاتقی خان امیرنظام به شاهزاده اسکندرمیرزا حکمران ولایت قزوین در خصوص برقراری تیول جهت میرزا بزرگ حکیم‌باشی و میرزا یحیی ندیم‌باشی در دارالسلطنه قروین، ۲۶ ذی‌حجه ۱۲۶۴ق. / ۱ آذر ۱۲۲۷ش؛ صورت توب، خمپاره، فشنگ سریازی و سنگ چقماق برحسب دستور امیرکبیر اتابک اعظم، ۲۰ محرم ۱۲۶۶ق. / ۱۴ آذر ۱۲۲۸ش؛ نامه محمدتقی خان [امیرکبیر] به میرزا جعفرخان مشیرالدوله متضمن جواب ناصرالدین‌شاه در خصوص رسیدگی به اختلافات مرزی بین ایران و عثمانی، تعیین سرحد محمره، عمل به حکم عهدنامه ارزنه‌الروم، ۲۰ ربیع‌الاول ۱۲۶۶ق. / ۱۴ بهمن ۱۲۲۸ش؛ نامه میرزا محمدتقی خان امیرکبیر، در خصوص واگذاری نیابت بلوک شراه و وصول مالیات دیوانی آن به میرزا نصیر بر اساس نوشتگات میرزا حسن خان وزیرنظام و حاکم اراک (عراق) و دستور عدم مداخله سایرین در امور وی، جمادی‌الثانی ۱۲۶۷ق، فروردین یا اردیبهشت ۱۲۳۰ش؛ اقرارنامه میرزا آقا خان نوری پس از برکناری امیرکبیر از صدارات و قبل از مرگ وی، محرم ۱۲۶۸ق. / آبان یا آذر ۱۲۳۰ش؛ استشهادیه در خصوص تقسیم ماترک مرحوم امیرنظام بین وراث وی در تهران و تبریز از جمله امیرزاده خانم همسر میرزا رفیع مؤتمن دیوان، ۲۸ شعبان ۱۳۲۸ق. / ۱۱ شهریور ۱۲۸۹ش؛ گراور از روی دستخط میرزاتقی خان امیرکبیر به ناصرالدین‌شاه، خرداد ۱۳۱۴ش.

دستخط امیرنظام به شاه در خصوص محروم شدن وی از انجام دو خدمت
دیوانی و اشاره به خانه نشینی خود

۲- نمایشگاه سیار استناد انقلاب اسلامی در قم

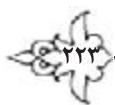
شهر قم به دلیل وجود حرم حضرت معصومه و حضور مراجع تراز اول در حوزه علمیه نقش بی‌بديلی در شکل‌گیری انقلاب اسلامی داشت. به باور بسیاری از معاصران ریشه‌های انقلاب اسلامی ایران را در قم باید جست‌وجو کرد. جایی که علمای حوزه علمیه انتقادات خود به عملکرد رژیم پهلوی را آغاز و با همراهی مردمی به آن تداوم بخسیدند. اعتراض به قانون کشف حجاب و تصویب قانون برای حذف اسلام در زمانی که خفغان شاهنشاهی بر کشور حاکم بود از این شهر آغاز شد.

دهه چهل و اعتراض به تصویب انقلاب سفید شاه قم را به عنوان خاستگاه انقلاب معرفی کرد که به کشتار طلاب در دوم فروردین ۱۳۴۲ و سپس قیام ۱۵ خداد و تبعید امام خمینی^(۱) منجر شد. جرقه نهایی نیز از همین شهر به سراسر کشور صادر شد. شهادت سید مصطفی خمینی و مقاله توھین آمیز با امضای احمد رشیدی در ۱۷ دی ۱۳۵۶ زمینه‌ساز قیام قمی‌ها در ۱۹ دی شد. برخورد رژیم با این تظاهرات واکنش‌های جمعی در کشور را فراهم ساخت. قیام تبریز در چهلم شهدادی قم و قیام‌های بعدی که به مناسبت چهلم شهدادی تبریز در برخی از شهرها برگزار شد روند انقلاب را تسریع بخسید.

به مناسبت سالروز قیام ۱۹ دی استنادی با موضوع نقش قم در انقلاب انتخاب و برای نمایش به شعبه سازمان استناد و کتابخانه ملی در قم ارسال شد. این نمایشگاه شامل ۱۳ عنوان در قالب ۱۲ بزرگ و یک قطعه عکس بود.

عکس به نمایش گذاشته شده مربوط به عزاداری امام خمینی^(۲)، برای شهداي فاجعه مدرسه فيضييه و نخستين سند بيانيه محصلين حوزه علميه قم در اعتراض به انتقال جسد رضاشاه به کشور در سال ۱۳۴۹ ش. است. ديگر عنوانين نمایشگاه عبارتند از:

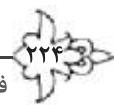
گزارش فرماندار قم از استقبال مردم از نواب صفوی و همراهانش و سخنرانی انتقادی وی از رضاشاه و دولتهای بزرگ در مسجد امام، ۳ بهمن ۱۳۳۱ ش؛ متن تلگراف امام خمینی^(۳) به آیات عظام تهران، درباره محکوم کردن حمله مأموران رژیم به مدرسه فيضييه و حرام کردن تقیه و لزوم مبارزه علنى با رژیم، استیضاح دولت و تأکید بر ادامه مبارزه، فروردین ۱۳۴۲ ش؛ عزاداری امام خمینی^(۴)، برای شهداي فاجعه مدرسه فيضييه، [فروردین ۱۳۴۲ ش]؛ نامه آیت الله العظمى حسينى ميلاني به آیات عظام قم در خصوص اخراج مجروحان حادثه قم از بيمارستان و اظهار نگرانى از وضعیت آنان و خانواده شهدا، اعلام حمایت از علماء، انتقاد از همراهی دولت با سياست‌های اسرائیلى و وظیفه مبلغان مذهبی برای آگاه کردن مردم با لا یحه‌های دولت فاسد، ۲۲ ذى حجه ۱۳۸۲ ق. / ۲۶ اردیبهشت ۱۳۴۲ ش؛ اعلامیه امام خمینی^(۵) به مناسبت چهلم فاجعه بزرگ قم، اردیبهشت ۱۳۴۲ ش؛ گزارش فرمانداری قم از تعطیلی بازار در اعتراض به

انتخابات و افتتاح مجلسین و اقدامات شهریانی و دارایی برای مقابله با آن، ۷ آبان ۱۳۴۲ ش؛ اعلامیه شیخ جواد فومنی حائری در خصوص برگزاری مراسم به مناسبت شهادت امام جعفر صادق^(۴) و سالگرد فاجعه مدرسه فیضیه قم، اسفند ۱۳۴۲ ش؛ اطلاعیه حوزه علمیه قم برای دعوت از مردم جهت شرکت در مراسم جشن آزادی امام خمینی^(۵) در مدرسه فیضیه، فروردین ۱۳۴۳ ش؛ نامه محصلین سبزواری قم به رئیس دیوان عالی کشور در اعتراض به ادامه تبعید امام خمینی^(۶) و لزوم بازگرداندن ایشان و تجدیدنظر در قوانین خدمتی و اسلامی، اسفند ۱۳۴۳ ش؛ اعلامیه جمیعت‌های مؤتلفه اسلامی به مناسبت سالروز فاجعه مدرسه فیضیه قم، ۱۳۴۳ ش؛ پیام مدرسین حوزه علمیه قم به ملت مسلمان ایران و دعوت از آنان برای ادامه اعتصاب‌ها، نداشت هراس از روی کارآمدن حکومت نظامی و لزوم رسیدگی به مردم آسیب‌دیده، ۷ ذی‌حجہ ۱۳۹۸ق./ ۱۷ آبان ۱۳۵۷ ش؛ شعر سروده شده در بیان فاجعه مدرسه فیضیه قم.

شعر سروده شده در بیان فاجعه مدرسه فیضیه قم

۳- نمایشگاه استقبال بی نظیر

امام خمینی^(*) در ۱۳ آبان ۱۳۴۳ و پس از اعتراضات خود به رژیم پهلوی از کشور تبعید شد. این دوری از کشور ۱۵ سال به طول کشید. امام در طی این سال‌ها ابتدا به ترکیه رفت و پس از آن سال‌ها در نجف‌اشرق اقامت و چند ماه آخر دوران تبعید خود را در نوفل‌لوشاتو در حومه پاریس سکنی گزید. وی در تبعید نیز با سخترانی‌ها و اعلامیه‌های خود مسیر انقلاب و اعتراض به رژیم را برای طرفداران و حامیان خود روشن و آنان را به ادامه مبارزه ترغیب می‌کرد.

در اوایل بهمن ۱۳۵۷ امام تصمیم به بازگشت به کشور کرد. دولت با آگاهی از این تصمیم فروندگاه‌های کشور را بست تا مانع برای بازگشت ایجاد کند. این سری از اقدامات موجبات نگرانی مردم از جان امام شد و آنان را به هیجان آورد و دولت را تحت‌فشار قرار داد. سرانجام امام در ۱۲ بهمن با هوابیمای ایرفرانس و با پروازی که به «پرواز انقلاب» موسوم شد به کشور بازگشتند.

صدها خبرنگار و عکاس از روزنامه‌های معابر بین‌المللی این رخداد تاریخی را ثبت کردند و مردم شادمان از بازگشت امام استقبال بی‌نظیری را در خیابان تهران به نمایش گذاشتند. بازگشت امام پایان انتظار مردم برای دیدار با رهبرشان بود. امام پس از رسیدن به تهران به بهشت‌زهرا رفت و پس از ادای احترام به شهدای انقلاب سخترانی تاریخی در آنجا ایجاد کردند. گروه ارتباطات آرشیوی به مناسبت سالروز بازگشت امام به کشور منتخب عکس‌هایی از بازگشت امام به کشور، اجتماع مردم برای استقبال بی‌نظیر و میلیونی از رهبر خود و سخترانی در بهشت‌زهرا را برای نمایش در ۱۲ شعبه منطقه‌ای سازمان (۳۲ قطعه) و فرهنگسرای منطقه‌ی ۴ (قطعه) تهیه و آماده کرد.

عنوانین این مجموعه عبارتند از:

حضور باشکوه مردم برای استقبال از امام خمینی^(*)، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ حضور گسترده مردم برای استقبال امام خمینی^(*) به هنگام بازگشت به میهن، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ اجتماع باشکوه مردم در میدان آزادی برای استقبال از امام خمینی^(*)، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ حضور علماء و روحانیان در مراسم استقبال از امام خمینی^(*)، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ اجتماع مردم در فروندگاه مهرآباد برای استقبال از امام خمینی^(*)، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ سخترانی امام خمینی^(*) در فروندگاه مهرآباد، پس از ورود به ایران، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ امام خمینی^(*) در میان استقبال‌کنندگان از ایشان در فروندگاه مهرآباد، پس از ورود به ایران، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ ماشین حامل امام خمینی^(*) پس از ورود به ایران، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ انتظار مردم در بهشت‌زهرا برای دیدار با امام خمینی^(*)، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ امام خمینی^(*) در میان مردم در بهشت‌زهرا، پس از

بازگشت به میهن، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ سخنرانی آیت‌الله مطهری^(۴) در بهشت‌زهرا به هنگام ورود امام خمینی^(۵) به میهن، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ سخنرانی امام خمینی^(۶) در اجتماع باشکوه ملت در بهشت‌زهرا به هنگام ورود به میهن، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ سخنرانی امام خمینی^(۷) در بهشت‌زهرا، پس از بازگشت به میهن، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ بالگرد حامل امام خمینی^(۸) و همراهان در بهشت‌زهرا، ۱۳۵۷/۱۱/۱۲؛ ازدحام مردم به هنگام دیدار با امام خمینی^(۹) در مدرسه علوی تهران، بهمن ۱۳۵۷؛ ازدحام مردم به هنگام دیدار با امام خمینی^(۱۰) در مدرسه علوی تهران، بهمن ۱۳۵۷؛ ازدحام مردم به هنگام دیدار با امام خمینی^(۱۱) در مدرسه علوی تهران، بهمن ۱۳۵۷.

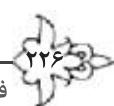
۴- نمایشگاه اسناد نکاح‌نامه‌ها

نکاح‌نامه یا سند ازدواج از جمله استاد قدیمی و خاطره‌انگیزی است که در آرشیو ملی ایران وجود دارد. این پیشینیان به‌دلیل قداست ازدواج همواره سعی داشتند آن را با انواع هنرهای تزئینی و نقاشی مصور سازند که همین ارزش هنری و عناصر زیبایی شناختی، آن‌ها را از سایر اسناد قدیمی تمایز ساخته است. نوع و شکل و ظاهری یک نکاح‌نامه همواره نشان‌دهنده جایگاه خانوادگی، سنت‌ها و شرایط اجتماعی عصر آن بود. هر چه طبقه اجتماعی بالاتر بود آرایه‌های زیبایی شامل تذهیب، نگارگری، خوشنویسی و جلدسازی بیشتری در سند به کار برده و البته نوع رنگ‌های مورداستفاده نیز به سمت رنگ‌های کمیاب‌تر سوق داده می‌شد.

بخش اسناد قدیمی مخزن آرشیو ملی ایران از انواع این نوع اسناد آکنده است. گروه ارتباطات آرشیوی بنا به درخواست روابط عمومی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران ۲۸ عنوان نکاح‌نامه در ۹۳ برگ را تهیه و آماده‌سازی کرد. قدیمی‌ترین سند موجود نکاح‌نامه میرزا ابوتراب فرزند میرزا نورالهدی با شهربانو بیگم فرزند میرزا ابوطالب است که در تاریخ ۱۵ ربیع‌الاول ۱۳۳۹ق. / ۲۷ آبان ۱۲۰۲ش. به عقد یکدیگر درآمده‌اند.

سایر عنوان‌های این مجموعه شامل موارد زیر است:

نکاح‌نامه محمدحسن فرزند محمدجعفر با مریم‌خانم فرزند احمد، ۲۳ ربیع‌الاول ۱۲۵۹ق. / ۲۸ مرداد ۱۲۲۲ش؛ نکاح‌نامه میرزا غلامحسین فرزند حاجی‌بابا صاحب و خیرالنساء بی‌بی فرزند کربلایی محمدخان ساکن کلکته-هند، ۲۲ ذی‌الحجه ۱۲۷۲ق. / ۲ شهریور ۱۲۳۵ش؛ نکاح‌نامه محمدباقرخان افشار، با ترلان خانم فرزند حاجی عبدالرحیم‌خان، ۲۵ ذی‌الحجه ۱۲۷۸ق. / ۲ تیر ۱۲۴۱ش؛ نکاح‌نامه سید ابوتراب فرزند سید جعفر با بی‌بی زهرا خانم فرزند کربلایی عوض‌علی، ۲۲ جمادی‌الاول ۱۲۸۲ق. / ۲۱ مهر ۱۲۴۴ش؛ نکاح‌نامه میرزا اسدالله فرزند ابوالقاسم تاجر شیرازی با بی‌بی صاحب‌السلطان فرزند میرزا محمد نقیب‌الاشراف، ۶ ذی‌القعده ۱۲۸۴ق. / ۱۰

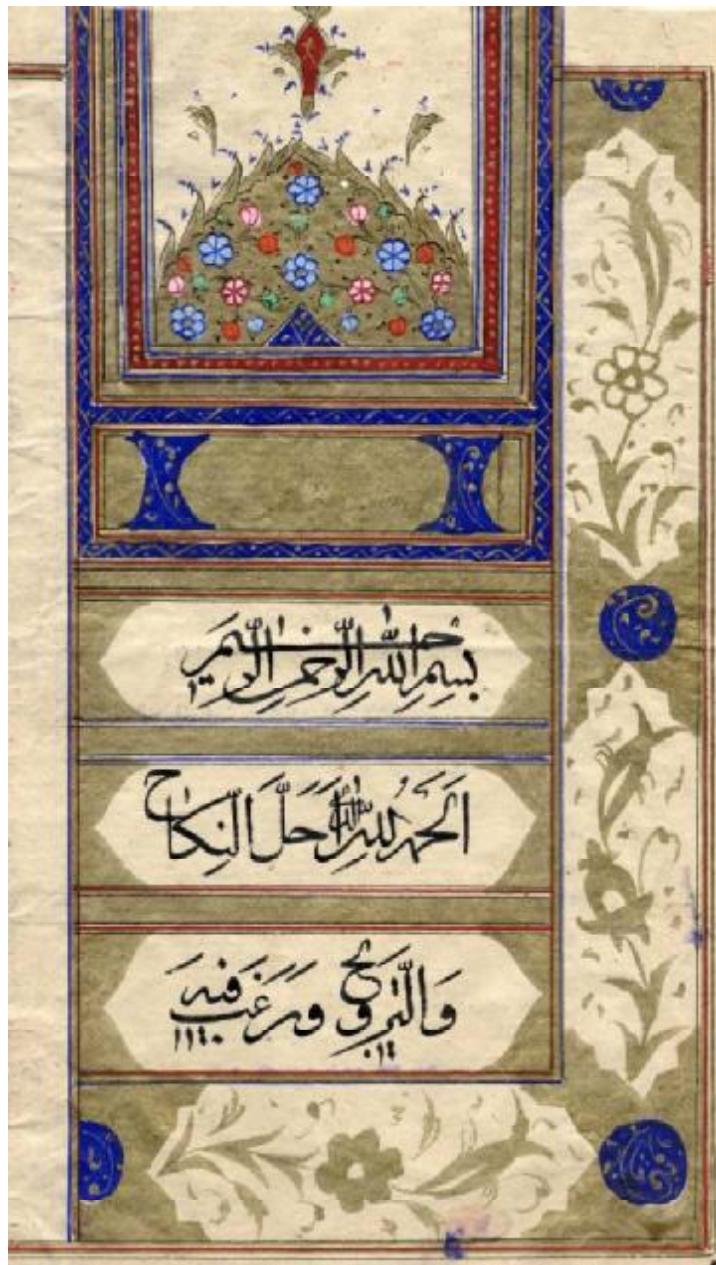

امام خمینی^(ه) در میان اجتماع استقبال‌کنندگان از ایشان در فرودگاه
مهرآباد ۱۳۵۷ بهمن

اسفند ۱۲۴۶ ش؛ نکاح نامه میرزا سدالله فرزند میرزا افتح الله منشی با آمنه بیگم فرزند میرزا حسینعلی نوری، ۲۱ ربیع الاول ۱۲۹۱ ق. / ۱۸ اردیبهشت ۱۲۵۳ ش؛ نکاح نامه آقامحمد هادی پوس پرداز با همایون سلطان فرزند حاجی محمد هاشم قناد، ۳ جمادی الاولی ۱۲۹۲ ق. / ۱۷ خرداد ۱۲۵۴ ش؛ نکاح نامه میرزا محمود فرزند میرزا محمد علی با فاطمه سلطان بیگم فرزند میرزا محمد رضا، ۲۹ رجب ۱۳۰۵ ق. / ۲۳ فروردین ۱۲۶۷ ش؛ نکاح نامه میرزا علی اکبر فرزند میرزا محمد حسین با سلطان خانم، فرزند آقا میرزا الحمد، ۱۵ جمادی الثانی ۱۳۰۸ ق. / ۶ بهمن ۱۲۶۹ ش؛ بخشی از نکاح نامه میرزا محمد علی خان فرزند میرزا زین العابدین و قدسی خانم فرزند میرزا شفیع مستوفی، ۵ ذی الحجه ۱۳۰۸ ق. / ۲۱ تیر ۱۲۷۰ ش؛ بخشی از نکاح نامه حاجی میرزا محمد حسین، ملقب به ملک الكتاب و مرضیه خانم، ملقب به شاهزاده گلین فرزند امین دیوان، ۱۸ ذی الحجه ۱۳۰۸ ق. / ۳ مرداد ۱۲۷۰ ش؛ بخشی از نکاح نامه شیخ علی فرزند فتح الله لشکر نویس و لیلی خانم فرزند اسدالله خان سرهنگ، ۱۰ رمضان ۱۳۱۲ ق. / ۱۸ اسفند ۱۲۷۳ ش؛ نکاح نامه کربلا یی الله بخش جامی فرزند کربلا یی علی سلطان آبادی با آغا بیگم خانم فرزند سید علی، ۸ ربیع الثانی ۱۳۱۴ ق. / ۲۶ شهریور ۱۲۷۵ ش؛ نکاح نامه میرزا مهدی فرزند حاج محمد زمان علاف و سکینه سلطان فرزند حاجی علی اصغر، ۱۸ شعبان ۱۳۱۷ ق. / ۱ دی ۱۲۷۸ ش؛ نکاح نامه میرزا محمد علی فرزند

میرزاحسن با نازنین بیگم فرزند شیخ محمدحسین؛ ۲۴ ربیع الاول ۱۳۲۲ق. / ۱۸ خرداد ۱۲۸۳ش؛
بخشی از نکاحنامه استاد حسن بنا فرزند استاد ابراهیم با کوکب خانم فرزند مهدی، ۵ ذی الحجه
۱۳۳۱ق. / ۱۴ آبان ۱۲۹۲ش؛ نکاحنامه محمدمهدی بیگ سرچوچه قزاقخانه با گوهرخانم
فرزنده نایب حسین خرقانی، ۱۷ ذی الحجه ۱۳۳۱ق. / ۲۵ آبان ۱۲۹۲ش؛ نکاحنامه کربلایی
محمدابراهیم خان، فرزند عباس قلی خان با ماهبیگم فرزند آقا رحیم، ۲ جمادی الاول ۱۳۳۳ق. /
۲۶ اسفند ۱۲۹۳ش؛ بخشی از نکاحنامه میرزا محمدحسین خان (تفنگدار مخصوص احمدشاه)
فرزنده محمدآقا جان خان با گوهرخانم فرزند غفارخان، ۲۲ شعبان ۱۳۳۵ق. / ۲۳ خرداد ۱۲۹۶ش؛
نکاحنامه رضاخان فرزند حسین خان با زبیده خانم فرزند غلام رضا خان پهلوان زاده، ۲۶ ربیع الاول
۱۳۳۶ق. / ۹ دی ۱۲۹۶ش؛ بخشی از نکاحنامه میرزا سیدمهدی علاقه‌بند فرزند سید یعقوب
با زرین تاج خانم فرزند مشهدی محمدعلی جوراب‌باف، ۱۸ ذی الحجه الحرام ۱۳۳۷ق. / ۲۲
شهریور ۱۲۹۸ش؛ نکاحنامه غلام‌حسین خان فرزند مشهدی فتح‌الله با فرخنده خانم فرزند میرزا
اسدالله، ۱۸ ربیع الاول ۱۳۳۸ق. / ۱۹ آذر ۱۲۹۸ش؛ نکاحنامه میرزا آقا خورشید‌آبادی زرندی
فرزنده کربلایی محمد با صدیقه خانم فرزند سید محمود شیرازی، ۲۹ شوال ۱۳۳۸ق. / ۲۵ تیر
۱۲۹۹ش؛ نکاحنامه علی خان فرزند حسین خان با موصومه خانم فرزند حاج میرزا علی خان، ۲۹
جمادی الاول ۱۳۴۷ق. / ۲۲ آبان ۱۳۰۷ش؛ نکاحنامه محمدابراهیم فرزند مشهدی حسین فخار
کاشانی با طلعت خانم فرزند علی اکبر کاشانی، آخر ربیع الاول ۱۳۱۸ق. / ۵ مرداد ۱۲۷۹ش؛
بخشی از نکاحنامه محمد فرزند مشهدی علی محمد و خدیجه خانم فرزند آقا کوچک‌بیک،
۱۷ جمادی الاول ۱۳۴۱ق. / ۱۴ دی ۱۳۰۱ش؛ نکاحنامه علی آقا فرزند میرزا ابراهیم خیاط با
رقیه خانم فرزند غلام‌حسین خان، ۲۷ ذی الحجه ۱۳۴۵ق. / ۶ تیر ۱۳۰۶ش.

صفحة اول از نکاح نامه محمد ابراهیم فرزند مشهدی حسین فخار کاشانی
با طلعت خانم فرزند علی اکبر کاشانی،
آخر ربیع الاول ۱۳۱۸ق. / ۵ مرداد ۱۲۷۹ش.

